

Klasa: III TI Technikum Kształtowania Środowiska - Technik Informatyk

Systemy operacyjne.

Temat: Kompresja zbiorów.

Wykonałam zrzuty z Podręcznika: WSiP „Systemy operacyjne i sieci komputerowe. Część2” K.Pytel, S.Osetek. Proszę zapoznać się z treścią tego podręcznika.

Przeczytaj rozdział dotyczący dzisiejszej lekcji.

≡ 6.8. Kompresja zbiorów

Istnieje wiele programów wykonujących kompresję zbiorów w Linuksie. Najczęściej używanym jest program *gzip*. Przykład użycia programu *gzip* do kompresji pliku pokazany jest na (rys. 6.8). Zwróć uwagę, że podczas kompresji plik oryginalny jest usuwany z systemu. Skompresowany plik archiwum otrzymał nazwę

`arch.tar.gz` (czasami stosuje się skrócony zapis `tgz`). W takiej postaci rozpakowanych jest wiele programów przeznaczonych dla Linuksa.

```

root@kpf9:~/home/student1/pliki/rozpakowane
[root@kpf9 rozpakowane]# ls
arch.tar plik1.txt plik2.txt plik3.txt
[root@kpf9 rozpakowane]# gzip arch.tar
[root@kpf9 rozpakowane]# ls
arch.tar.gz plik1.txt plik2.txt plik3.txt
[root@kpf9 rozpakowane]# gunzip arch.tar.gz
[root@kpf9 rozpakowane]# ls
arch.tar plik1.txt plik2.txt plik3.txt
[root@kpf9 rozpakowane]#
  
```

Rys. 6.8. Kompresja i dekompresja pliku

Kompresji możemy poddać pliki lub całe foldery wraz z podfolderami. Podczas kompresji folderu każdy plik kompresowany jest oddzielnie (rys. 6.9).

```

root@kpf9:~/home/student1/pliki
[root@kpf9 pliki]# ls rozpakowane/
arch.tar plik1.txt plik2.txt plik3.txt
[root@kpf9 pliki]# gzip -r rozpakowane/
[root@kpf9 pliki]# ls rozpakowane/
arch.tar.gz plik1.txt.gz plik2.txt.gz plik3.txt.gz
[root@kpf9 pliki]# gunzip -r rozpakowane/
[root@kpf9 pliki]# ls rozpakowane/
arch.tar plik1.txt plik2.txt plik3.txt
[root@kpf9 pliki]#
  
```

Rys. 6.9. Kompresja i dekompresja folderu

W Linuksie `tar` może dokonać dodatkowej kompresji utworzonego archiwum, korzystając z programu `gzip`, w takim przypadku należy użyć dodatkowej opcji `-z`. Przykład użycia polecenia tworzącego skompresowane archiwum za pomocą programu `tar`

`tar -czvf arch.tgz folder`

Do dekompresji użyjemy polecenia

`tar -xzvf arch.tgz rozpakowane`

`tar -xzvf arch.tgz -C rozpakowane`

*tar -z dodatkowe pakuje gzip + .tgz
bez tego rozpakowane sp do folder +c

Temat: Edytor tekstu VI.

Wykonałam zrzuty z Podręcznika: WSiP „Przygotowanie stanowiska komputerowego. Część 2” T.Marciniuk, K.Pytel, S.Osetek. Proszę zapoznać się z treścią tego podręcznika.

Przeczytaj rozdział dotyczący dzisiejszej lekcji.

18

Programy narzędziowe w środowisku tekstowym systemu Linux

ZAGADNIENIA

- Jak posługiwać się edytorem tekstu vi?
- Jak tworzyć skrypty powłoki?
- Na czym polega kompresja i archiwizacja?
- W jaki sposób tworzy się archiwa w systemie Linux?
- W jaki sposób skompresować i zdekompresować pliki i katalogi?
- Gdzie znaleźć publikacje elektroniczne dotyczące systemu Linux?

18.1. Edytor tekstu vi

Edytor vi jest dostępny we wszystkich klonach systemu Unix / Linux, a w większości systemów jest edytorem domyślnym. Niektóre programy, np. **cron**, wykorzystują vi, jako swój bazowy edytor opcji. Sposób obsługi vi jest różny od sposobu obsługi edytorów pracujących w środowisku Windows. Każdy użytkownik Linuksa powinien więc poznać vi przynajmniej w takim stopniu, aby mógł wykorzystać go do edycji plików konfiguracyjnych. Istnieje w zasadzie tylko jedna metoda nauczania się obsługi – trzeba ćwiczyć w praktyce. Na potrzeby początkujących użytkowników vi opracowano samouczek, który w ciągu kilkudziesięciu minut pozwoli na przećwiczenie podstawowych możliwości edytora. Interaktywny samouczek programu **vi** w wersji angielskiej jest dostępny między innymi na stronie <http://www.openvim.com/tutorial.html> lub w wersji polskiej na stronie <http://jaki-linux.org/aplikacje/uzywaj-vim-a-jak-profesjonalista-cz-1/>. Aby poznać najczęściej używane, należy uruchomić samouczek i wykonać wskazane ćwiczenia.

Istnieje kilka wersji edytora vi. Najpopularniejsza i najbardziej rozbudowana jest wersja VIM, która ma też najwięcej opcji i możliwości, lecz zasady pracy w obu programach są podobne. Edytor vi pracuje w środowisku tekstowym; może być uruchomiony poleceniem **vi**. Jeżeli trzeba utworzyć nowy lub otworzyć istniejący plik, można od razu podać jego nazwę, np. **vi plik.txt**.

Na ekranie można wydzielić dwa obszary robocze: **obszar poleceń** (ostatnia linia na dole ekranu) i **obszar edycji tekstu** (pozostałe linie). Edytor vi ma dwa tryby pracy: tryb poleceń do wydawania poleceń określających, co chce się zrobić, oraz tryb edycji, w którym edytuje się tekst. Po uruchomieniu vi domyślnie znajduje się w trybie poleceń. Aby przejść do trybu edycji, należy nacisnąć klawisz [INS] (insert); aby przejść do trybu poleceń, należy nacisnąć klawisz [Esc].

Aby zakończyć pracę z vi, należy nacisnąć: [Esc] :**q!** – bez zapisu tekstu do pliku, [Esc] :**wq** – z zapisem tekstu do pliku.

Przemieszczanie się po tekście odbywa się za pomocą klawiszy kursorów w obu trybach pracy, a dodatkowo w trybie poleceń można użyć przycisków [h] – lewo, [j] – dół, [k] – góra, [l] – prawo. Liczba opcji, jakimi dysponuje vi, jest bardzo duża. Aby poznać najczęściej używane, należy uruchomić samouczek i wykonać wskazane ćwiczenia.

Pozdrawiam 3TI

Bogusława Kocałek